

שיר מרבוע - ל

יש שהוא שר שירת נפשו, ובנפשו הוא מוצא את הכל, את מלא הסיפוק הרוחני במילואו. ויש שהוא שר שירת האומה, יוצא הוא מתוך המעגל של נפשו הפרטית, שאינו מוצא אותה מרוחבת כראוי, ולא מיושבת ישוב אידיאלי, שואף למרומי עז, והוא מתדבק באהבה עדינה עם כללותה של כנסת ישראל, ועמה הוא שר את שיריה מצר בצרותיה, ומשתעשע בתקותיה, הוגה דעות עליונות וטהורות על עברה ועל עתידה, וחוקר באהבה ובחכמת לב את תוכן רוחה הפנימי.

ויש אשר שד תתרחב נפשו עד שיוצא ומת-שט מעל גבול ישראל, לשיר את שירת האדם, רוחו הולך ומתרחב בגאון כללות האדם והוד צלמו, שואף אל תעודתו הכללית ומצפה להשתלמותו העליונה, וממקור חיים זה הוא שואב את כללות הגיונותיו ומחקריו, שאיפותיו וחזיונותיו.

ויש אשר עוד מזה למעלה ברוחב יתנשא עד שמתאחד עם כל היקום כולו, עם כל הבריות, ועם כל העולמים, ועם כולם אומר שירה, זה הוא העוסק בפרק שירה בכל יום שמובטח לו שהוא בן עולם הבא.

ויש אשר עולה עם כל השירים הללו ביחד באגודה אחת, וכולם נותנים את קולותיהם, כולם יחד מנעימים את זמריהם, וזה לתוך זה נותן לשד תיים, קול ששון וקול שמחה, קול צהלה וקול רנה, קול חדוה וקול קדושה.

שירת הנפש, שירת האומה, שירת האדם, שירת העולם, כולן יחד מתמזגות בקרבו בכל עת ובכל שעה.

והתמימות הזאת במילואה עולה היא להיות שירת קודש, שירת אל, שירת ישראל, בעוצם עזה ותפארתה, בעוצם אמתה וגדלה, ישראל שיר אל, שיר פשוט, שיר כפול, שיר משולש, שיר מרבוע. שיר השירים אשר לשלמה, למלך השלום שלו.

כשכח ישראל גדול ונשמתו מאירה בקרבו בהופעה וענפיו המעשיים מתקנים, בסדור מלא, בקדשה ביחוד ובברכה, במקדש וממשלה, בנבואה וחקמה, אז ההתרחבות לצד החל, לענוגי החושים הרוחניים והגשמיים, להצצה חדירית ופנימית לתוך חיייהם של המון עמים ולאמים שונים, למפעליהם וספריותיהם, להתגברות עז החיים הטבעיים, כל אלה טובים הם ומסגלים להרחיב את אור הטוב, והתחום ארך הוא: "ב מיל כמחנה ישראל כלו, הכופל באמת את כל העולם באיכותו, ייצב גבלת עמים למספר בני ישראל". משחשך האור, משגלתה שכניה, משנעתקו רגלי האמה מבית חיייה, החל הצמצום להיות נתבע. כל עז חלוני עלול להיות לרועץ, כל יפי טבעי וחשקו עלול להאפיל את אור הקדש ותם הטהרה והצניעות, כל מחשבה שלא נתגדלה כלה במחנה ישראל יכולה להרס את סדר האמונה והחיים הישראליים, כל שמינות קטנה מביאה לידי בעיטה. מכאן באו העצב והסגוף, הקדרות והפחדנות, וביותר ממה שפעלו אלה על החיים הגשמיים פעלו על החיים הרוחניים, על רחב המחשבה, על תעופת ההרגשה, עד אשר יקיץ הקץ, שקול קורא בכח: "הרחיבי מקום אהלה, ויריעות משכנותיך יטו, אל תחשכי, האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי, כי ימין ושמאל תפריצי וזרעך גוים יירש, וערים נשמות יושיבו". והתחום של אלפים אמה הקצר הולך הוא ומתרחב, כמדת ישועתן של ישראל, שהולכת ואורה קמעא קמעא